

Slovenski hmeljar

Glasilo hmeljarskega društva za Slovenijo

Izhaja štirinajstdnevno ♦ Naročnina Din 20.—, za nočiane Din 30.—; posamezna številka Din 2.— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Vodnikova ul. 2, telefon 218

Leto II

Celje, dne 20. novembra 1931

Stev. 24

Savinjski:

Pri nas in drugod

V eni prejšnjih številka je bilo na kratko opisano, kako se je godilo letos našim hmeljarjem in kako smo prodali naš letošnji pridelek. Dosegli smo povprečno ceno 10 Din za kg, kar je gotovo z ozirom na pridelovalne stroške mnogo premalo in radi tega nismo bili nič kaj zadovoljni. Zato pa ne bo napačno, ako pogledamo tudi nekoliko, kako se je godilo drugim hmeljskim okolišem in kakšne cene so dosegli drugod.

Oglejmo si najprej, kako se je godilo letos hmeljarjem v Württembergu, drugem največjem hmeljskem okolišu v Nemčiji, ki prideluje hmelj svetovnoznane kakovosti in ima že staro in dobro vpeljano znamko.

V Württembergu se prideluje 12,5% vsega hmelja v Nemčiji. Leta 1885, ko je bilo nemško hmeljarstvo na višku, je bilo v Württembergu 8000 ha hmeljskih nasadov, še lani 1485 ha in letos komaj še 1286 ha. Vidno nazadovanje hmeljarstva je povzročila skoro izključno le vedno manjša dobičkonosnost te gospodarske panoge. Na Württembergem je 68 pravih »hmeljarskih občin«, ki imajo vsaj 5 ha hmeljskih nasadov. Nanovo se hmelj le malo še sadi, tako leta 1930 n. pr. 14 ha in letos samo 6 ha; pač pa se mnogo nasadov opušča in tako hmeljarstvo hitro nazaduje.

Nenavadno hladno in deževno vreme avgusta in septembra letošnjega leta je skrajno neugodno vplivalo na pridelek hmelja. Peronospora se je širila vsepovsod in je radi vednega deževja škropljenje le malo pomagalo; rjavenje kobul se je širilo vedno bolj v vseh nasadih. Zato pa je bil tudi letošnji pridelek glede množine in kakovosti zelo različen in je mnogo hmelja ostalo sploh neobra-

nega. Povprečni pridelek je znašal 5,9 stotov na 1 ha in je torej v primeri v lanskem letom (6,2) sicer manjši, vendar pa še vedno večji kakor pa povprečni pridelek zadnjih deset let (5,5). Glede kakovosti hmelja pa je razmerje letos proti lani naslednje:

	leta 1931	leta 1930
prav dober	—	0,4 %
dober	29,8 %	73,7 %
srednji	63,8 %	22,3 %
slabo srednji	3,6 %	2,9 %
slab	2,8 %	0,7 %

Pridelek je torej sicer res precej slabši kakor lani, vendar pa je še vedno $\frac{1}{3}$ dobrega hmelja.

Ves pridelek bi znašal letos 7566 stotov, vendar pa je radi silnega napada peronospore in izredno slabih cen ostalo skoro polovico hmelja neobrnega, tako da znaša pridelek komaj 3850 stotov.

Cene hmelju so bile letos precej različne. Res je dosegel Tettnangski hmelj do 19 Din in Rottenburški do 13 Din za kg, vendar pa se je večinoma prodajalo znatno ceneje, do 5 Din za kg. Povprečna cena, ki jo je dosegel letos Württembergski hmelj, pa znaša komaj 10 Din za kg, dočim je bila ista še lani 16 Din, predlani pri znani silni nadprodukciji 11 Din, 1928 celó 47 Din, 1927 še 40 Din, 1926 nad 128 Din, 1925 približno 117 Din in 1924 nad 63 Din. Tako vrednost letošnjega pridelka hmelja v Württembergu znatno zaostaja za lansko in znaša komaj dvanajstino povprečne vrednosti hmeljske letine v letih 1924/30. Pri teh okolišnih ni čudno, če hmeljarstvo v Württembergu tako nazaduje.

Za popolno razumevanje položaja bo dobro, ako si ogledamo natančneje tudi površino nasadov, pridelek, uvoz in izvoz ter preostale zaloge hmelja zadnjih šest let v Nemčiji sploh.

Leto	Nasadi v ha	Pridelek v metriških stotih	Uvoz	Izvoz	Ostala zaloga
1925 . .	12.473	48.289	56.190	7.556	96.923
1926 . .	14.169	25.230	72.364	5.242	92.352
1927 . .	15.507	71.791	48.635	17.349	103.077
1928 . .	15.273	83.668	45.208	14.023	114.853
1929 . .	15.224	136.415	36.337	23.043	149.709
1930 . .	13.074	110.524	28.079	25.950	112.653

Za letos tozadevnih točnih podatkov še ni, vendar znaša dosedaj izvoz 27.300 stotov, dočim uvoz samo 11.506 stotov; prvič v teku zadnjih let je torej izvoz večji, in sicer za celih 15.794 stotov.

Produkcija piva, ki zadnji čas res precej nazaduje, pa je bila naslednja:

leta 1913: 66,220.000 hl	leta 1928: 54,995.000 hl
» 1925: 47,560.000 »	» 1929: 58,063.000 »
» 1926: 48,342.000 »	» 1930: 48,486.000 »
» 1927: 51,619.000 »	

Podatkov za letos seveda še ni, vendar predvidoma produkcija piva v tekočem letu ne bo preveč zaostajala za lansko.

Pri gornjih, z nemško natančnostjo sestavljenih statističnih podatkih je hmeljarjem v Nemčiji res nerazumljivo, zakaj letos za svoj pridelek niso dosegli višje cene. Lahko umevno je, zakaj so bile leta 1929 cene hmelju tako nizke, ker je tedaj bila splošno in vsepovsod silna nadprodukcija hmelja. Ne gre pa v glavo nemškimi hmeljarjem, da so cene letos tako nizke, ko je vendar bila letina vsepovsod pičla in ne krije nihi svetovne potrebe, izvoz je celo večji kakor uvoz, kar ni bilo nikdar v letih dobrih cen, in tudi produkcija piva ni dosti nazadovala. Hmeljarji so mnogo pričakovali od prisilne uporabe domačega hmelja in zvišanja uvozne carine, vendar se jim tudi te nade zaenkrat niso izpolnile. Vsekakor pa upajo, da bosta oba zasilna ukrepa vlade v prid nemškemu hmeljarstvu šele prihodnje leto prišla do polne veljave, in to jim je tudi edina nada za bodočnost.

In vendar ni tako težko najti pojasnila za letošnje nizke cene nemškemu hmelju. Prisilna uporaba domačega hmelja in zvišana carina je bila, zaenkrat vsaj, le bob ob steno, ki je izzval odpor domačih pivovarn in hmeljske trgovine. Kot odgovor na te ukrepe v korist hmeljarjem ter proti koristim pivovarniške industrije in hmeljske trgovine, pivovarne letos le malo kupujejo in bodo uporabljale stare zaloge, trgovina pa trguje z inozemskim hmeljem za tuj račun in mimo Nemčije. Prejšnja leta je prevladovala nemška hmeljska trgovina na vseh važnejših tržiščih ter zalagala inozemstvo z inozemskim hmeljem pod nemško znamko. Zadnja leta pa vse države-izvoznice uvažajo vedno več hmelja raznih provenienc pod njihovim pravim

imenom naravnost iz držav-izvoznic; pri tem pa ima seveda tudi nemška hmeljska trgovina posredno ali neposredno svoje prste vmes. Tako je povpraševanje po nemškem hmelju vedno manjše ter se stara slava nemškega in celo Württembergškega hmelja nagiba k zatonu. Uveljavljajo se vedno bolj druge proveniencije, ki so prej pod svojim pravim imenom le težko našle kupca, in sem spada tudi naš štajerski hmelj, naš savinjski golding.

Kakor vidimo, so torej letos celo v Württembergu dosegli komaj isto povprečno ceno kakor pri nas ter smo z našim uspehom lahko zadovoljni. Računati moramo namreč, da tudi tam javne dajatve niso manjše kakor pri nas, da so delovne moči vsaj še enkrat dražje in da je bil celo povprečni pridelek na 1 ha manjši, torej so pridelovalni stroški vsaj za 50% višji in so torej v Württembergu hmeljarili še z znatno večjo izgubo kakor pa pri nas. Slično kakor v Württembergu je bilo tudi v ostalih nemških hmeljskih okoliših in so na Bavarskem, kjer se prideluje 84% vsega nemškega hmelja, dosegli še celo nižjo povprečno ceno. Lahko smo torej ponosni na naš uspeh in obenem prepričani, da samo stara slava, visoke carine in drugi zasilni ukrepi ne prodajo hmelja in ne delajo cene, temveč izključno le kakovo s t pridelka. Če bomo imeli dobro blago, bomo vedno tudi lahko in dobro prodali — to moramo imeti vedno pred očmi, da bomo res pravi hmeljarji in hmeljarili prav.

Dipl.ing. J. Dolinar:

K neobiranju hmelja

Eden najbolj žalostnih in obenem škodljivih pojavov, ki jih opažamo v času sedanje hmeljske krize, so celi nasadi hmelja, ki so ostali neobrani in v pozno jesen vsi porjaveli in počrneli samevajo po polju. V začetku so bili to le redki slučaji in je pustil hmelj neobran le tisti hmeljar, ki je to moral storiti, ker ni imel in si pravočasno tudi ni mogel preskrbeti potrebnega denarja, da bi poravnal stroške obiranja in sušenja. Pozneje pa se je našlo vedno več tudi takih hmeljarjev, ki bi bili hmelj lahko obrali, pa ga niso, ker so računali, da pridejo bolje na svoj račun, ako hmelja ne oberejo; kalkulirali so namreč s tako nizko ceno, da bi jim izkupiček za hmelj ne vrgel niti toliko, kolikor bi stalo obiranje in sušenje. Tako je ostalo zadnja leta vedno več nasadov neobranih in preteklo sezono se je celo javno priporočalo pustiti del hmelja neobranega.

Zoper ta škodljivi pojav pa je treba kar odločno nastopiti. Sicer se res pred obiranjem dostikrat ne ve, če se bo izplačalo obirati ali ne,

pa to je prav za prav tudi popolnoma postranska stvar. Kdor je že hmelj pridelal, ga mora tudi obrati, pa četudi bi vedel, da mu izkupiček ne bo kril niti stroškov obiranja in sušenja! Noben kmetovalec še ni pustil žita nepožetelega ali krompirja neizkopanega, četudi je vedel, da mu izkupiček ne bo kril stroškov žetve ali izkopavanja. Noben živinorejec še ni pustil živine v hlevu žalostno poginiti od lakote, če tudi je vedel, da bi več dobil za krmo, kakor bo za živinče, in se mu krmljenje ne izplača. In zakaj naj bi vprav hmeljar pustil v nemar svoj pridelek, katerega je pridelal s toliko skrbjo, tolikim trudom in tolikimi stroški? Pravi hmeljar tega ne bo storil, temveč bo hmelj pod vsakim pogojem obral, pa naj se že obeta cena taka ali taka.

Ako si ogledamo celo zadevo tudi samo s strogo računskega vidika, moramo najprej ugotoviti, da si s tem, če pustimo hmelj neobran, vseeno stroškov obiranja ne prihranimo popolnoma. Saj moramo vendar hmeljske droge vsekakor izruvati in odstraniti z njih trte! Pri obiranju gre to vse obenem, ako pa nismo obirali, nam tega dela tudi ne stori nihče zastoj. Slično je tudi pri žični napeljavi. Kdor obira, ima še vedno upanje, da bo vsaj nekaj dobil za svoj trud, oni pa, ki ni obral in sam potem puli hmeljevke ter trga trte z njih, pa dobro ve, da za to delo ne bo dobil niti počenega groša. Sicer pa, odkar traja sedanja hmeljska kriza, je pravzaprav samo predlani bila cena tako nizka, da se obiranje ni izplačalo, pa še takrat bi bili lahko dosti bolje prodali, da nismo tako dolgo odlašali in zahtevali neopravičeno visoke cene. Drugače pa je bila cena še vedno tako visoka, da se je obiranje izplačalo. Morda bi tu nekateri oporekali in skušali z raznimi računi dokazati, kako neverjetno visoki so stroški obiranja in sušenja. Toda če bi naš kmetovalec danes računal vsak svoj korak in vsak migljaj svojega mezinca po dnevni ceni, bi kaj hitro uvidel, da nobena panoga njegovega gospodarstva ni več dobičkonosna in da živi pravzaprav samo še od izgube. Toda kmet svojega dela ne računa, on je sam svoj delavec in plača mu je izkupiček, ki ga dobi za svoje pridelke. Tako mora računati danes tudi hmeljar, pa bo videl, da se mu obiranje in sušenje hmelja tudi pri današnjih cenah še vedno dosti bolje izplača kakor marsikaj drugega v njegovem gospodarstvu. Čemu torej puščati hmeljske nasade neobrane?

Zadevo neobiranja hmelja pa si moramo ogledati tudi še z drugega vidika in ne samo s strogo računskega.

Neglede na to, da so neobrani hmeljski nasadi kaj žalostna slika in pričajo o slabem stanovskem

ponosu našega hmeljarja, predstavljajo ti nasadi tudi veliko nevarnost za naše celokupno hmeljarstvo. V teh nasadih je namreč najpripravnije in najugodnejše leglo raznih boleznih in škodljivcev, ki se tu neovirano množe in širijo, da v prihodnjem letu napadejo ostala hmeljišča. Bolhači, stenice in zlasti peronospora se na ta način vedno bolj širi. Vkljub vsemu oporekanju peronospora zadnja leta vedno bolj napreduje v vseh hmeljskih okoliših in zdi se, da je vprav peronospora tista višja sila, ki bo napravila kmalu konec svetovni nadprodukciji ter povzročila splošno pomanjkanje hmelja in s tem tudi visoke cene. Razvoj peronospore pa pospešujejo predvsem neobrani hmeljski nasadi. V žateškem okolišu n. pr. peronospore prej sploh skoro ni bilo mogoče ugotoviti, zadnja leta, odkar puščajo vedno več hmelja neobranega, pa se zelo hitro širi in pojavlja v vedno večjem obsegu. Ako hočemo pogledati resnici naravnost v obraz, moramo priznati, da tudi pri nas v tem oziru ni bolje. Radi nevarnosti širjenja boleznih in škodljivcev, zlasti peronospore, je torej neobhodno potrebno, da se vsi hmeljski nasadi tudi pravočasno oberejo.

Pa tudi nasad sam mnogo trpi, ako pustimo hmelj neobran. Ko hmelj obiramo, namreč kobule dejansko še niso dozorele. Tudi po obiranju pa rastlina še pridno srka hrano iz zemlje, dokler ne izzori in ovne. Ako je hmelj obran in trte še neporezane, se ta hrana kopiči v koreniki kot rezervna hrana za bodoče leto. Ako pa hmelj ni obran, se precejšen del te hrane še porabi za popolno izzorenje kobil in gre tako v nič. Hmeljska rastlina na ta način znatno bolj izčrpa zemljo, oslabi in dá v bodočem letu pičlejše in slabše pridelke. Tako nasadi, v katerih pustimo hmelj češče neobran, predčasno opešajo in ostare ter nikdar ne izdržé tako dolgo kakor nasadi, katere redno obiramo. To pa je gotovo v škodo hmeljarjevo in zato mora vsak hmeljar že iz tega vzroka hmelj redno tudi obrati.

Kakor iz navedenega sledi, imamo vzrokov dovolj, da hmelj redno vsako leto in pod vsakim pogojem tudi oberemo. Zato pa tudi letošnje leto češki hmeljarji niso svetovali, pustiti nasadov neobranih, temveč hmelj še pred obiranjem porezati. V svojih strokovnih listih pa so celó javno svarili, puščati nasade neobrane, temveč v obranih in neobranih nasadih trte čim prej porezati in odstraniti iz nasadov. Pri nas pa se žal vedno najdejo polovičarji, ki vsako stvar storijo le napol in hmelja ne porežejo, temveč pustijo neobrane nasade stati v pozno jesen, ko so celó iz obranih nasadov trte že davno porezane in odstranjene ter hmeljevke postavljene v piramide. Ako je kdo že

tako pameten in misli, da se mu hmelja ne izplača obirati, je tudi njegova sveta dolžnost, da ga čim prej poreže in odstrani iz nasadov ter tako s svojim početjem ne škoduje sebi in našemu hmeljarstvu sploh. Vsak pravi hmeljar pa bo držal le toliko hmelja, kolikor ga more skrbno ter pravočasno obdelati in redno ter v vsakem slučaju tudi obrati. Obiranje hmelja ni potrebno samo zato, da dobimo in vnovčimo pridelek, temveč je tudi neobhodno potrebno vsakoletno delo hmeljarja. Skrbno obdelani in obrani nasadi so nam v ponos, neobrani nasadi pa le v sramoto in prav občutno škodo posameznemu hmeljarju kakor tudi celokupnemu našemu hmeljarstvu. Zato hmelj redno in v vsakem slučaju oberimo, ker tako visoke cene, da se to delo izplača, vedno dosežemo, četudi pred obiranjem ni vedno izgleda nanje. Kdor pa že na vsak način hoče pustiti hmelj neobran, naj ga že pred obiranjem ali pa vsaj v času obiranja poreže in trte odstrani iz nasada. Tako mora postopati in tudi bo postopal vsak hmeljar, ki želi dobro sebi in našemu hmeljarstvu sploh.

Ivo Pirš:

Nekaj o ameriški prohibiciji

(Nadaljevanje.)

Dnevno časopisje je s posebno naslado rado poročalo o »junaških« dejanjih tihotapskega mojstra Jacka Diamonda, v poslednjem času pa o Diamondovem smrtnem sovražniku A. Caponeju. Glavno torišče teh velikih mojstrov tihotapske obrti je bilo odprto morje, pred vsem tako zvani »Rum-row«, to je kakih 14 morskih milj od ameriške obale med mestoma Newyork in Providence ležeči svobodni morski pas, do katerega ameriška zakonodaja in tedaj tudi zakon o prohibiciji več ne sega. Tukaj tudi še danes stoje zasidrana cela tihotapska brodovja, proti katerim stoji na straži v ameriškem vodnem pasu ameriški državni pomorski policijski aparat. Tihotapsko brodovje vrši v svojem območju dvojno službo: en del pazi, da v primernem trenutku neopaženo prodre policijski pomorski kordon in prenese natovorjene alkoholne pijače k ameriški obali, kjer jih prevzemajo dobro organizirana tihotapska zastopstva in razpečajo dalje v deželo. Drugi del pa vzdržuje na odprtem morju v svojih ladjah luksuzna zabavišča in plesišča, kamor se vozijo ameriški magnati na svojih jahtah na »lepše«. To plavajoče zabavišče je pravcati škandal za Ameriko in dejanski zasmeh ameriškega prohibicijskega zakona. Pred očmi Amerike takorekoč pokajo šampanjske steklenice v rokah ameriških državljanov, vse pa spremlja iznajdljiv

spored plesišč, gledališč, varietejev, kabaretov, pri čemer imajo v ne najmanjši meri vlogo lepe ženske. Ker so cene edinstvenosti te ustanove primerno visoke, si seveda vso to zabavo lahko privoščijo le bogataši, med katerimi mnogokrat ne manjka tudi političnih vplivnih osebnosti Amerike.

(Dalje prihodnjič.)

Razno

Kontingentiranje uvoza hmelja. V zadnjem času si vse države, ki pridelujejo hmelj, prizadevajo čim bolj omejiti uvoz inozemskega hmelja. Najprej je uvedla Nemčija na hmelj naravnost prohibitivno carino, potem je tudi Francija povišala carino in zadnji čas namerava tudi Belgija kontingentirati uvoz hmelja, to se pravi, da bo vsaki državi dovoljeno samo določeno množino hmelja uvažati v Belgijo. Tudi Nemčija in Francija vkljub povišani carini ne nameravata docela preprečiti uvoz in sta pripravljena dovoliti letno raznim državam določeni kontingent uvažati po znižani carini. Ker je naša država zelo interesirana na izvoz hmelja, je naša agilna zbornica TOI v Ljubljani na 10. novembra sklicala posebno anketo v Celje, kjer se je razpravljalo o tem, koliko naj znaša naš kontingent za Belgijo. V interesu našega hmeljarstva je, da se nam v razne države dovoli čim večji kontingent in po čim nižji uvozni carini. Zato upamo, da bodo tozadevna prizadevanja zbornice TOI in našega trgovskega ministrstva v polni meri uspela.

Češko - nemška pogajanja glede znižanja nove nemške uvozne carine 150 RM (ca. 20 Din za 1 kg) so zaključena. Čehi so dosegli znižanje carine na 70 RM (ca. 9 Din za 1 kg), vendar ne za določeni kontingent, temveč za ves češki hmelj, ki ga nemške pivovarne po odredbi o zasilni uporabi domačega hmelja smejo še uporabljati. Češki hmeljarji pa s tem uspehom niso nič kaj zadovoljni, ker je produkcija piva v Nemčiji zelo nazadovala in so pivovarne založene s češkim hmeljem še iz časov, preden je stopila v veljavo odredba o prisilni uporabi domačega hmelja, tako da bo Nemčija tudi po znižani carini mogla uvažati le malo češkega hmelja.

Važno! Gospodarski krogi računajo z današnjo šibko kupovno močjo ljudstva in si prizadevajo nuditi take cene, da bo vsakomur omogočeno si potrebno nabaviti, zlasti najpotrebnejše za jesen in zimo. Posebno si prizadeva to tvrdka »Humanik«, ki je pred kratkim izdala nov cenik z najnovejšimi modeli obuče za zimsko sezono. Razen priznane dobre kakovosti so tudi cene tako nizke, da se gotovo izplača vsakomur pregledati ta cenik, preden si nabavi obuče za jesen in zimo. Cenik razpošilja vsaka prodajalna »Humanik« - čevljev na željo brezplačno in je tudi priložen celotni današnji nakladi našega lista.

Apno za gnojenje

hmeljskih nasadov, travnikov, vrtov, sadovnjakov itd. v vsaki množini, tudi na drobno, se dobi v skladišču

KMETIJSKE DRUŽBE V CELJU

pri kolodvoru. Cena 20 Din za 100 kilogramov, pri večjem odjemu pa znaten popust.

Napačno je

1. Imeti hmeljske trte še vedno v nasadu, porezane ali neporezane, ter hmeljevke razmetane širom nasada.
2. Ne brigati se za pravilno ter redno gnojenje in apnanje hmeljskih nasadov.
3. Ostaviti nasade nepreorane do spomladi ali pa samo površno odorati od sadežev, sredino pa pustiti nepreorano.
4. Še vedno pustiti naročnino »Slovenskega hmeljarja« neporavnano.

Pravilno je

1. Hmeljske trte čim prej porezati in odstraniti iz nasada, da preprečimo širjenje tako nevarne peronospore tudi v našem okolišu. Hmeljevke je treba čim prej postaviti v piramide, tisti del nasada, kamor postavimo hmeljevke, pa poprej globoko preorati. Kdor pa ima še sedaj hmeljevke po fleh in trte po nasadu, pa sploh ni noben hmeljar ter naj hmelj vrže čim prej ven, ker bo sicer ta njega.
2. Napraviti si točen načrt gnojenja samo s hlevskim ali pa menjaje s hlevskim in umetnim gnojem ter večkrat tudi apnati. Točna tozadevna navodila glej v 4. (stran 25–26) in v 5. (stran 34–36) letošnji ter v 13. (stran 97–98) lanske številki našega lista.
3. Nasade še pred ali ob nastopu prvih zimskih mrazov globoko preorati, pričeti orati v sredi med dvema vrstama in potem naoravati, dokler ne prideš do sadežev. Več o tem glej v 14. (stran 106–107) številki našega lista iz lanskega leta.
4. Vsaj sedaj biti toliko moža in listu, ki te poučuje in ti daje dobre nasvete skozi celo leto, končno tudi poravnati to malenkostno naročnino. Ako tega še nisi storil, poišči hitro položnico, jo izpolni in daj na pošto teh par kovačev, ali pa jih ob priliki, ko se slučajno mudiš v Celju, zanesi kar upravnistvu v Vodnikovih ulici št. 2. Pa nikar ne pozabi in ne odlašaj več, ker sedaj je pa že res zadnji čas!

Vprašanja in odgovori

I. S. v B.: Še vedno nisem preoral svojega nasada, ker se mi je vedno nakopičilo toliko dela, da nisem utegnil. Ali je sedaj tudi še čas in ne škoduje, če je premokro?

Odgovor: Za preoranje hmeljskih nasadov je še vedno čas. Za jesensko oranje sploh ni nikoli premokro in prepozno, samo da se le še dá orati. Če ste hmeljske trte že odstranili in tudi hmeljevke postavili ter celó razkužili, pravzaprav še niste nič zamudili. Sicer pa čitajte »Napačno – Pravilno« v današnji številki lista. Glede naprave novega in opustitve starega nasada pa se ob priliki oglasite v uredništvu, kjer boste dobili vsa potrebna in podrobna tozadevna navodila.

F. K. v K.: V vasi se nas je združilo pet posestnikov, da bi naročili skupno vagon apna. Rabimo ga za apnanje hmeljskih nasadov in travnikov. Kje naj apno naročimo, da dobimo res dobro ter ne blatno blago in čim ceneje?

Odgovor: Obrnite se na skladišče Kmetijske družbe v Celju in naročite tam. Postavno vaša posfaja bo prišlo apno na kakih 17 Din za 100 kg.

I. S. v P.: Za apnanje mojega hmeljskega nasada potrebujem po vaših navodilih 2000 kg apna. Kje naj ga dobim, ker sam ne morem naročiti celega vagona, ostali pa so že apnali ali pa sploh ne nameravajo?

Odgovor: Apno dobite, dokler zaloga traja, tudi na drobno v skladišču Kmetijske družbe v Celju pri kolodvoru. Apno je prav lepo in stane 20 Din za 100 kg, pri večjem odjemu tudi ceneje. Poglejte tozadevni oglas v današnji številki.

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: V začetku zadnjih štirinajst dni je bila kupčija nekoliko živahnješa in so se cene dvignile na 7–8 Din za kg. Vendar pa je povpraševanje kmalu zopet popustilo in so tudi cene zopet padle na 6–7 Din za kg. Producenti tudi po teh cenah polagoma prodajajo in so zaloge našega letošnjega pridelka od dne do dne manjše. Izgleda, da bi se cene zopet dvignile, zaenkrat ni, zanimanje je vedno slabše in tudi zadnji inozemski trgovci se polagoma pripravljajo na odhod.

Vojvodina: Kupčija je zadnji čas zelo mirna in so cene še popustile. Za 1 kg se plača le 3–4 Din, producenti pa za to ceno le neradi prodajajo. Računa se, da je neprodanega že nad 2500 stotov hmelja letošnjega pridelka.

Češka slovaška: Zadnji čas je bilo na tržišču v Žatcu zopet nekoliko živahnješe povpraševanje po prvovrstnem blagu za inozemski račun, zunaj pri producentih pa se je iskalo le semtertja blago srednje kakovosti za domače pivovarne. Cene so ostale v glavnem nespremenjene in notira sedaj žateški hmelj 6 do 12 Din za kg. Zaključna tendenca je zelo mirna in se računa z nadaljnjim padcem cen. Znamkovanih je bilo dosedaj v Žatcu že nad 56.267 stotov hmelja letošnjega pridelka. V splošnem je letina iz prve roke že precej razprodana in se računa, da je pri producentih le še kakih 7000 stotov letošnjega hmelja. Istotako v Uštčku in Roudnici so ostale cene nespremenjene in se tudi zadnje zaloge letošnjega hmelja polagoma prodajajo po 6–9 Din, Dubski zeleni hmelj pa se trži po 4–6 Din za kg. Splošno se računa, da se bodo radi letošnjih nizkih cen nasadi češkega hmelja še nadalje skrčili.

Nemčija: Na tržišču v Nürnbergu je bilo sicer zadnji čas nekaj več zanimanja in so se tudi cene vzdržale na približno isti višini, dasi sicer običajne sezonske živahnosti ni in jo menda tudi ne bo. Nakupovanje se vrši le počasi in v malem obsegu. Spaltski hmelj prvovrstno blago, notira do 16 Din, srednje 10 do 13 Din, Hersbruck (gorski hmelj) 7–13 Din, Badenski do 14 Din, Tettnangski 14–18 Din in Hallertauski hmelj prvovrstno blago do 15 Din, srednje pa 9–13 Din za kg. Za slabše kakovosti hmelja sploh ni zanimanja. Zaključna tendenca je čvrsta. Producenti na deželi prodajajo seveda znatno ceneje in eden najstarejših hmeljarjev iz Aidlingena (Württemberg-Rottenburg) poroča dobesedno sledeče: »Hmelj pridelujem že od l. 1866 ter sem doživel že mnogo dobrih in slabih let, vendar kaj tako slabega kot je l. 1931 pa še ne. Ves trud, vse delo in skrb je zastonj. Pridelali smo izredno malo hmelja, pa še to se nam plačuje komaj po 3 Din za kg.« Slično nizke cene so tudi drugod in boljše cene na tržišču v

Nürnbergu doseže le prvovrstno in v vsakem oziru brezhibno blago, katerega pa letos zelo primanjkuje.

P o l j s k a : Vzlic vsem naporom hmелjske trgovine kupčija ni postala živahnejša in cene nihi od daleč ne morejo zadovoljiti producentov. Res prvovrstno blago se trži po največ 5—6 Din, povprečno pa komaj po 3 do 4 Din za kg. Kupuje se za domače pivovarne, nekaj pa tudi za angleški in francoski račun.

F r a n c i j a : Letošnji pridelek dobrega hmелja je znašal komaj 1000 stotov in zato na tržiščih za domače blago ni bilo posebnega zanimanja. Večinoma je že vse prodano po 10—13 Din, manj vredno blago pa se nudi za vsako ceno, da se le sploh spravi v denar. Na tržiščih pa se trži zlasti češki hmелj po 10—15 Din, nemški po 9—10 Din in deloma tudi poljski hmелj po 6—7 Din za kilogram. (Pod kakšnim imenom pa naš? Op. ur.)

B e l g i j a : Tržišče je mirno, zanimanja in prometa malo, cene v glavnem nespremenjene. Poperinghe notira 8—9 Din, Alost pa 13—14 Din za kg.

A n g l i j a : Položaj v glavnem nespremenjen. Za domače blago ni zanimanja, producenti pa tudi drže, ker z gotovostjo pričakujejo boljših cen; zato je le malo kupčije.

A m e r i k a : Tržišče je razmeroma mirno in prometa malo. Letošnji pridelek notira 17—20 Din, lanski 10—15 Din, starejši pa 7—10 Din za kg. Producenti zahtevajo trdovratno višje cene in pride zato le redko do kupčije. Trži se še največ prvovrstni Sonoma 1931 po 11—12 Din in Oregon 1931 po 12—13 Din za kg. Kupujejo večinoma le manjši trgovci in manjše partije naravnost od producentov.

Za razvedrilo

Teško.

K r o j a š k i u č e n e c : »Mojster je rekel, da se ne smem vrniti k njemu, dokler ne plačate tega računa za obleko.«

G o s p o d : »Revež, kje pa si sedaj na brzo roko najdeš drugega mojstra?«

Izlet.

O n : »Danes pa je res krasen dan!«

O n a : »Res, greh bi bilo sedeti doma.«

O n : »Pojdimo torej nekam.«

O n a : »Izvrstno, gremo torej v kino, kjer je ravno danes nov program.«

Kosa na kamen.

Župnik je kupil lepo gnjat ter na poti domov srečal judovskega rabina, ki ga je spremljal proti domu.

Ž u p n i k : »Kdaj Vas bom vendar, dragi prijatelj, mogel povabiti na kos gnjati?«

R a b i n : »Če prej ne, na Vaši svatbi prav gofovo.«

Iz šole.

U č i t e l j : »Kateri izmed vas mi more reči, česa pred sto leti še ni bilo?«

O t r o c i (vsi vprek): »Aeroplanov, avtomobilov, telefona itd.«

U č i t e l j : »Dobro, a česa še ne?«

P e p č e k : »Mene, gospod učitelj.«

Prva južnoštajerska vinarska zadruga v Celju

registrovana zadruga z omejeno zavezo // Ustanovljena leta 1908
Čekovni račun pri Poštni hranilnici št. 13.375 // Telefon št. 177

Zaloga najboljših spodnještajerskih in vseh jugoslovenskih vin po zmernih cenah

Priznalne diplome
državne vinske po-
skušnje na Dunaju
l. 1909 in Kmetijske
razstave v Ljubljani
l. 1926

Ustanovljena leta 1881

Ustanovljena leta 1881

HMELJARJI SAVINJSKE DOLINE!

Vaš denarni zavod je vedno le

SAVINJSKA POSOJILNICA

V ŽALCU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

ki deluje že od početka hmелjarstva v Savinjski dolini za razvoj in povzdigo vašega gospodarstva. Za varnost vaših vlog jamči poleg lastnega zavodovega premoženja, ki obstoja iz nepremičnin in večmilijonskih rezerv, še 4000 zadržnikov z vsem svojim premoženjem.

Vlagatelji pri Savinjski posojilnici ne plačujejo rentnega davka

Najbolj varna naložba denarja — Najvišja dnevna obrestna mera

Jamstvo Dravske banovine z vsem premoženjem in davčno močjo

Hranilnica Dravske banovine podružnica Celje

(nasproti pošte) Cankarjeva ul.
prej Južnoštajerska hranilnica

Vsakovrstna posojila pod ugodnimi pogoji
Dolžnik jamči samo za izposojeni kapital

IVAN RAVNIKAR CELJE

nudi umetna gnojila, se-
mena, **barve** ter spe-
cerijsko in kolonialno
blago po najnižjih cenah.

ANTON BRUMEC

GOSPOSKA ULICA ŠTEV. 2

Pridite in prepričajte se sami. K nakupu se ne sili.

*se vsakomur priporoča
kot ugoden vir za na-
kup vsakovrstnega
manufakturnega ter
modnega blaga.*

*Blago dobre kakovosti,
nizke cene, vsestran-
sko priznana so-
lidnost.*

» GARKON «

je najuspešnejše sredstvo
zoper razne škodljivce na
hmelju, zlasti bolhače,
stenice, uši, rdečega
pajka itd. Zatre jih
hitro in zanesljivo.

Izdeluje in prodaja:

GARKON
DRUŽBA Z OM. ZAV.
V CELJU.

Umetna gnojila

Thomasovo žlindro, superfosfat, kalijevo
sol, apneni dušik KAS in Nitrofoskal

Kmetijske stroje

pluge, brane, slamoreznice, trijerje in
škropilnice

Sredstva za pokončavanje škod- ljivcev

ter vse druge kmetijske
potrebščine

oddaja najceneje:

Skladišče

**Kmetijske družbe
v Celju (pri kolodvoru)**

Kmetje, meščani, trgovci, obrtniki!

Zavarovalnica slovenskega ljudstva je le
Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Zavaruje:

1. proti požaru, strelji in plinski razstrelbi:
poslopja vsake vrste, dograjena kot tudi
med gradnjo, vse premičnine, pohištvo,
zvonove, poljske pridelke, hmelj, žito,
krmo itd.;
2. proti razbitju in razpokam: zvonove, steklo;
3. v življenjskem oddelku: na doživetje in
smrt, otroške dote, rentna in ljudska
zavarovanja v vseh kombinacijah in pri
najugodnejših plačilnih pogojih.

Za vsa pojasnila in nasvete v zavarovalnih
zadevah se obračajte le na naše krajevne
poverjenike po župnijah ter

v Celju

na Podružnico Vzajemne zavarovalnice, pa-
lača Ljudske posojilnice, Vodnikova ulica,

v Mariboru

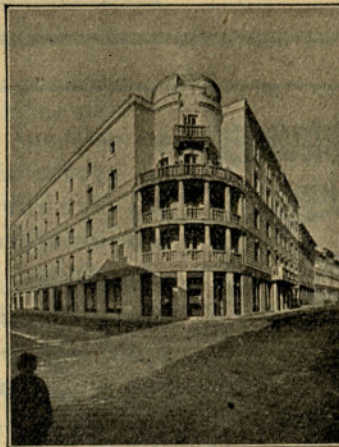
pa na gosp. Žebota Franja, glavnega zastopnika
Vzajemne zavarovalnice, Loška ulica 10.

HMELJARJI! VAŠ DENARNI ZAVOD JE LJUDSKA POSOJILNICA V CELJU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Za hranilne vloge jamči
poleg rezerv in hiš nad
5000 članov-posestnikov z
vsem svojim premoženjem

Vlagatelji pri Ljudski po-
sojilnici ne plačajo rent-
nega davka — Stanje vlog
nad 100,000.000 dinarjev

Hmelj je kot volk!

To hrano dodamo hmelju
v obliki mešanega gnojila

NITROFOSKAL-RUŠE

ki vsebuje dušik, fosforno kislino, kalij in apno v razmerju 4:8:8:33

Nitrofoskal-Ruše

je z ozirom na svojo hranilno vrednost najprikladnejše gnojilo. Za 1000 sadežev
vzemite 200 kg. Ako gnojite tudi s hlevskim gnojem jeseni, potem spomladi samo 100 kg.

Tvornica za dušik d. d. Ruše pri Mariboru

Sprejema naročila in daje vsa strokovna navodila. Izvršuje tudi analizo zemlje.

Za lepo zelene in težke kobule
jajčaste oblike, z mnogo aro-
matične hmeljne moke, rabi

**DUŠIK, FOSFORNO KI-
SLINO, KALIJ IN APNO**